

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/740**z dnia 7 maja 2015 r.****w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym, uchylająca decyzję 2014/449/WPZiB**

Rada Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 10 lipca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/449/WPZiB ⁽¹⁾, ponieważ nadal ma poważne obawy wynikające z sytuacji w Sudanie Południowym.
- (2) 3 marca 2015 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) przyjęła rezolucję nr 2206 (2015) ponieważ była poważnie zaalarmowana i zaniepokojona trwającym od grudnia 2013 r. konfliktem między rządem Republiki Sudanu Południowego a siłami opozycji, zatroskana ogromnym cierpieniem ludzi będącym wynikiem tego konfliktu, a także zdecydowanie potępiła łamanie praw człowieka oraz naruszenia i łamanie międzynarodowego prawa humanitarnego, do których dochodziło w przeszłości i które mają nadal miejsce, jak również wielką skalę wysiedleń i pogłębiający się kryzys humanitarny. Rada Bezpieczeństwa podkreśliła, że odpowiedzialność za cierpienie ludności Sudanu ponoszą wszystkie strony konfliktu. Stwierdziła też, że sytuacja w Sudanie Południowym stanowi zagrożenie dla pokoju na świecie i bezpieczeństwa w regionie.
- (3) W pkt 9 i 12 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) przewidziano środki ograniczające w postaci ograniczeń podróżowania i zamrożenia aktywów, które można zastosować wobec osób i podmiotów wyznaczonych przez Komitet Rady Bezpieczeństwa utworzony na podstawie pkt 16 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) (zwany dalej „Komitetem”). W pkt 6, 7 i 8 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) przewidziano również kryteria wyznaczenia osób i podmiotów, które mają zostać objęte środkami ograniczającymi określonymi w pkt 9 i 12 tej rezolucji.
- (4) Dla jasności środki ograniczające nałożone decyzją 2014/449/WPZiB oraz środki ograniczające przewidziane w rezolucji nr 2206 (2015) przyjętej przez RB ONZ powinny zostać ujęte w jednym akcie prawnym.
- (5) Decyzję 2014/449/WPZiB należy zatem uchylić.
- (6) Unia musi podjąć dalsze działania, aby wprowadzić niektóre środki w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zakazuje się sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu broni oraz materiału pokrewnego wszelkiego rodzaju, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami i sprzętem wojskowym, sprzętem paramilitarnym oraz częściami zamiennymi do nich do Sudanu Południowego przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich, lub przy wykorzystaniu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub statków powietrznych państw członkowskich bez względu na to, czy pochodzą z terytoriów państw członkowskich.
2. Zakazuje się również:
 - a) udzielania pomocy technicznej, świadczenia usług pośrednictwa lub innych usług związanych z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, lub związanych z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i używaniem takich przedmiotów, bezpośrednio lub pośrednio, jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w Sudanie Południowym;
 - b) zapewniania finansowania lub świadczenia pomocy finansowej, bezpośrednio lub pośrednio, w związku z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, a także zapewniania ubezpieczenia i reasekuracji, na potrzeby wszelkiej sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu takich przedmiotów, lub w odniesieniu do świadczenia związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług, jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w Sudanie Południowym;
 - c) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście środków, o których mowa w lit. a) lub b).

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/449/WPZiB z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym (Dz.U. L 203 z 11.7.2014, s. 100).

Artykuł 2

1. Art. 1 nie ma zastosowania do:

- a) sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych, do nadzorowania przestrzegania praw człowieka lub do celów ochronnych, lub na rzecz programów ONZ, Unii Afrykańskiej (UA), UE bądź Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju (IGAD), dotyczących budowy instytucji, lub materiału przeznaczonego do operacji zarządzania kryzysowego prowadzonych przez ONZ, UA oraz UE;
- b) sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu pojazdów niebojowych, które zostały wyprodukowane lub wyposażone w celu zapewnienia ochrony przed pociskami balistycznymi i które przeznaczone są wyłącznie do wykorzystania do celów ochronnych w Sudanie Południowym przez personel UE lub jej państw członkowskich lub przez personel ONZ, UA lub IGAD;
- c) świadczenia pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług związanych ze sprzętem lub programami i operacjami, o których mowa w lit. a);
- d) zapewniania finansowania i świadczenia pomocy finansowej związanej ze sprzętem lub programami i operacjami, o których mowa w lit. a);
- e) sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu sprzętu i materiału przeznaczonego do wykorzystania w ramach operacji rozminowywania;
- f) sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do wspierania procesu reformy sektora bezpieczeństwa w Sudanie Południowym, oraz zapewniania finansowania, udzielania pomocy finansowej lub pomocy technicznej związanej z takim sprzętem,

pod warunkiem że takie dostawy zostały uprzednio zatwierdzone przez właściwy organ danego państwa członkowskiego.

2. Art. 1 nie ma również zastosowania do odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do Sudanu Południowego przez personel UE lub jej państw członkowskich, przez personel ONZ bądź IGAD, lub przez przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i organizacji działających na rzecz rozwoju oraz związany z nimi personel, wyłącznie na ich własny użytek.

3. Państwa członkowskie rozważają dostawy na podstawie niniejszego artykułu indywidualnie w każdym przypadku, w pełni uwzględniając kryteria określone we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB ⁽¹⁾. Państwa członkowskie wymagają odpowiednich środków bezpieczeństwa przeciw nadużyciu zezwolenia przyznanego na mocy niniejszego artykułu oraz, w stosownych przypadkach, określają postanowienia dotyczące odesłania sprzętu.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do tego, by zapobiec wjazdowi na ich terytorium lub przejazdowi przez nie osób:

- a) wyznaczonych przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet zgodnie z pkt 6, 7, 8 i 9 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015), wymienionych w wykazie zawartym w załączniku I do niniejszej decyzji;
- b) nieobjętych lit. a), utrudniających proces polityczny w Sudanie Południowym, w tym poprzez akty przemocy lub naruszenia porozumień o zawieszeniu broni, a także osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Sudanie Południowym, oraz osób z nimi powiązanych, zgodnie z wykazem zawartym w załączniku II.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.

Artykuł 4

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do osób wymienionych w załączniku I.

2. Art. 3 ust. 1 nie ma zastosowania w przypadkach gdy:

- a) podróż jest uzasadniona względami humanitarnymi, włączając w to obowiązki o charakterze religijnym, zgodnie z ustaleniami Komitetu dla poszczególnych przypadków;
- b) wjazd lub przejazd są konieczne do wypełnienia zobowiązań w ramach postępowania sądowego;
- c) podróż wsparłaby cele dotyczące budowania pokoju i pojednania w Sudanie Południowym i stabilności w regionie, zgodnie z ustaleniami Komitetu dla poszczególnych przypadków.

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

Artykuł 5

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do osób wymienionych w załączniku II.
2. Art. 3 ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami z zakresu prawa międzynarodowego, a mianowicie:
 - a) jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;
 - b) jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez ONZ lub odbywającą się pod jej auspicjami;
 - c) na mocy umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub
 - d) na podstawie Traktatu pojednawczego (Traktat laterański) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.
3. Uznaje się, że ust. 2 ma zastosowanie również w przypadkach, w których państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).
4. Rada jest należycie informowana o wszystkich przypadkach przyznania przez państwo członkowskie zwolnienia na mocy ust. 2 lub 3.
5. Państwa członkowskie mogą przyznawać zwolnienia ze środków nałożonych na mocy art. 3 ust. 1, w przypadkach gdy podróż jest uzasadniona pilnymi względami humanitarnymi lub koniecznością wzięcia udziału w posiedzeniach międzyrządowych i posiedzeniach wspieranych przez UE lub posiedzeniach, które gości UE lub państwo członkowskie przewodniczące pracom OBWE, podczas których prowadzony jest dialog polityczny propagujący w sposób bezpośredni cele polityczne środków ograniczających, w tym demokrację, prawa człowieka i praworządność w Sudanie Południowym.
6. Państwo członkowskie, które zamierza przyznać zwolnienia, o których mowa w ust. 5, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uznaje się za przyznane, o ile jeden lub większa liczba członków Rady nie wniesie pisemnego sprzeciwu w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. Jeśli jeden lub większa liczba członków Rady wnosi sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może postanowić o przyznaniu proponowanego zwolnienia.
7. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 2, 3, 5 i 6 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez swoje terytorium osób wymienionych w załączniku II, zezwolenie bezwzględnie ogranicza się do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

Artykuł 6

1. Zamrożone zostają wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do następujących osób lub podmiotów lub przez nie posiadane, przechowywane lub kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio:
 - a) osób i podmiotów wyznaczonych przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet zgodnie z pkt 6, 7, 8 i 12 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015), wymienionych w wykazie zawartym w załączniku I do niniejszej decyzji;
 - b) osób utrudniających proces polityczny w Sudanie Południowym, w tym poprzez akty przemocy lub naruszenia porozumień o zawieszeniu broni, a także osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Sudanie Południowym, oraz osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów z nimi powiązanych, zgodnie z wykazem zawartym w załączniku II.
2. Nie udostępnia się osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku I lub II, ani też na ich rzecz, bezpośrednio lub pośrednio, żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.

Artykuł 7

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do osób i podmiotów wymienionych w załączniku I.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych bądź na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:

- a) niezbędne na podstawowe wydatki, w tym opłaty za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, koszty lekarstw i leczenia, podatki, składki na ubezpieczenie i opłaty za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotów poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;
- c) przeznaczone na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych oraz zasobów gospodarczych.

Dane państwo członkowskie z wyprzedzeniem informuje Komitet o zamiarze udzielenia zezwolenia, w stosownych przypadkach, na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych. Zezwolenia można udzielić w przypadku niewydania przez Komitet negatywnej decyzji w terminie pięciu dni roboczych od takiego powiadomienia.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych bądź na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że odnośne środki finansowe lub zasoby gospodarcze są niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że dane państwo członkowskie powiadomiło Komitet o tym ustaleniu i że ustalenie to zostało przez Komitet zatwierdzone.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą również zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że te środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu lub orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego oraz że te środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub uznanych za uzasadnione w takim orzeczeniu, o ile zastaw został ustanowiony lub orzeczenie wydane przed dniem przyjęcia rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) tj. dniem 3 marca 2015 r. oraz gdy zastaw nie został ustanowiony ani orzeczenie wydane na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku I lub II, a także że dane państwo członkowskie powiadomiło o tym Komitet.

5. Art. 6 ust. 1 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:

- a) odsetek i innych dochodów na tych rachunkach; lub
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w art. 6,

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w art. 6 ust. 1.

6. Art. 6 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, umieszczonym w wykazie, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy zawartej przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w wykazie znajdującym się w załączniku I, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, wymienionych w załączniku I lub II oraz że powiadomiło ono Komitet o zamiarze dokonania lub otrzymania takiej płatności lub udzielenia zezwolenia, w stosownych przypadkach, na uwolnienie środków finansowych, innych aktywów finansowych lub zasobów gospodarczych do tego celu, na 10 dni roboczych przed wydaniem takiego zezwolenia.

Artykuł 8

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do osób i podmiotów wymienionych w załączniku II.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych bądź na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że odnośne środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:

- a) niezbędne do pokrycia wydatków na podstawowe potrzeby osób wymienionych w załączniku II oraz członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, kosztów lekarstw i leczenia, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotów poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;

- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub
- d) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję, co najmniej dwa tygodnie przed przyznaniem zezwolenia, o powodach, dla których uważa, że specjalne zezwolenie powinno zostać przyznane.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie niniejszego ustępu.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed datą umieszczenia w wykazie w załączniku II osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 6 ust. 1, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonanego w danym państwie członkowskim, przed tą datą lub po tej dacie;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób którym takie roszczenia przysługują;
- c) orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku I lub II; oraz
- d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie niniejszego ustępu.

4. Art. 6 ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, umieszczonym w wykazie, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy zawartej przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w wykazie znajdującym się w załączniku II, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, wymienionych w załączniku I lub II.

5. Art. 6 ust. 2 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:

- a) odsetek i innych dochodów na tych rachunkach;
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w art. 6; lub
- c) płatności należnych z tytułu orzeczeń sądowych, decyzji administracyjnych lub orzeczeń arbitrażowych wydanych w Unii lub wykonanych w danym państwie członkowskim,

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w art. 6 ust. 1.

Artykuł 9

1. W przypadku umieszczenia przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet osoby lub podmiotu w wykazie, Rada umieszcza taką osobę lub podmiot w załączniku I.

2. Rada, stanowiąc na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, podejmuje decyzję o sporządzeniu i zmianie wykazu znajdującego się w załączniku II.

3. Rada przekazuje swoje decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie fizycznej lub prawnej, danemu podmiotowi lub danemu organowi bezpośrednio – jeżeli adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie fizycznej lub prawnej, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi przedstawienie uwag.

4. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swoich decyzji i odpowiednio informuje daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub dany organ.

Artykuł 10

1. Załączniki I i II zawierają uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób oraz podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i art. 6 ust. 1, przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet w odniesieniu do załącznika I oraz przez Radę w odniesieniu do załącznika II.
2. Załączniki I i II zawierają również, w miarę dostępności, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób oraz podmiotów, przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet w odniesieniu do załącznika I oraz przez Radę w odniesieniu do załącznika II. W odniesieniu do osób informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do osób prawnych, podmiotów lub organów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. Załączniki I i II zawierają także datę wyznaczenia.

Artykuł 11

W celu maksymalizacji oddziaływania środków przewidzianych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających podobnych do tych przewidzianych w niniejszej decyzji.

Artykuł 12

1. Niniejsza decyzja jest poddawana stałemu przeglądowi. Może ona być odnawiana lub zmieniana, w stosownych przypadkach, jeżeli Rada uzna, że cele niniejszej decyzji nie zostały osiągnięte, oraz w świetle stosownych decyzji Rady Bezpieczeństwa.
2. Środki, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i art. 6 ust. 1 lit. b) są regularnie, a co najmniej raz na 12 miesięcy, poddawane przeglądowi. Przystają one obowiązywać w odniesieniu do danych osób i podmiotów, jeżeli Rada stwierdzi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 9, że warunki ich stosowania nie są już spełniane.

Artykuł 13

Decyzja 2014/449/WPZiB zostaje uchylona.

Artykuł 14

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 maja 2015 r.

W imieniu Rady
E. RINKĒVIČS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) i w art. 6 ust. 1 lit. a)

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i w art. 6 ust. 1 lit. b)

	Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia
1.	Santino DENG (alias: Santino Deng Wol)	Dowódca trzeciej dywizji piechoty Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (Sudan People's Liberation Army – SPLA)	Santino Deng jest dowódcą trzeciej dywizji piechoty Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu, która brała udział w ponownym zajęciu miasta Bentiu w maju 2014 r. Santino Deng odpowiada zatem za naruszenie porozumienia o zawieszeniu broni z dnia 23 stycznia.	11.7.2014
2.	Peter GADET (alias: Peter Gatdet Yaka; Peter Cadet; Peter Gadet Yak; Peter Gadet Yaak; Peter Gatdet Yaak; Peter Gatdet; Peter Gatdeet Yaka)	Przywódca antyrządowej bojówki ludu Nuer. Miejsce urodzenia: Mayom County Unity State	Peter Gadet jest przywódcą antyrządowej bojówki ludu Nuer, która przeprowadziła atak w Bentiu w dniach 15–17 kwietnia 2014 r., naruszając tym samym umowę o zawieszeniu broni z dnia 23 stycznia. W wyniku tego ataku zginęło ponad 200 osób cywilnych. Peter Gadet odpowiada zatem za napędzanie cyklu przemocy, tym samym utrudniając proces polityczny w Sudanie Południowym, oraz za poważne naruszenia praw człowieka.	11.7.2014